

לְאִסְתַּלְקָא, אֲלֵין סְלִקְיָו בְּהָאֵי צְלוֹתָא, וְעַלְיוֹן בְּכָל
אִינּוֹן רְקִיעָין, וּבָכָל אִינּוֹן הַיְבָלִין, עַד תְּרֵעָא
דְּפִתְחָא עַלְאָה, וְעַלְתָּה הַהִיא צְלוֹתָא קְמִי מְלֻכָּא,
לְאִתְעַטְּרָא. כְּנָה דְּאַתְּמָר.

תָּא חַיִּי, בְּלֵ אִינּוֹן דְּמִצְלָאָן צְלוֹתִין, וּמִקְדְּשִׁי
לְמִירִיהּוֹן בְּרֻעוֹתָא שְׁלִים, הָאֵי צְלוֹתָא בְּעֵיא
לְאַפְּקָא לְהָ מְנוּ מְחַשְּׁבָה, וּבְרֻעוֹתָא דְּמַלּוּלָא
וּרְזֹחָא, וּבְדִין אַתְּקָדְשׁ שְׁמִיהּ דְּקֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
וּבְדַּמְּטָאת לְגַבֵּי אֲלֵין חֶבְרִים, בְּלָהּוּ נְטָלִי לְהָהִיא
צְלוֹתָא, וְאַזְלָנוּ בְּהַדָּה עַד הַיְכָלָא רְבִיעָה, בְּהָהּוּא
פְּתָחָא. וְאַלְיוֹן מְשִׁבְחוֹן בְּהָהּוּא זְמָנָא דְּמִצְלָאָן
צְלוֹתִין, וּמִקְדְּשִׁי בְּהָהּוּא זְמָנָא, אֲלֵין אִינּוֹן דַּי מְמָנוֹן
בִּימָמָא בְּהָיָ בְּיִשְׂרָאֵל, לְמַהְוֵי עַמְּהָוּן חֶבְרִים. (ס"א
וְלֹאָ בְּלִילִיא בְּאִינּוֹן) וּבְלִילִיא, בְּאִינּוֹן אַחֲרֵנִין, דְּאַמְּרִי
שִׁירָתָא בְּלִילִיא.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

תְּפִלָּתָם בְּרָאוִי, מִשּׁוּם שֶׁבָּאָשָׁר הַתְּפִלָּה
מִתְחִילָה לְעַלּוֹת, אַלְוּ עַולְמִים עַם הַתְּפִלָּה
הַזֹּאת וְגַنְגִּסִּים לְכָל אַוְתָם הַרְקִיעִים
וּלְכָל אַוְתָם הַהִכְלּוֹת, עַד שַׁעַר הַפְּתָחָה
הַעַלְיוֹן. וְאַוְתָה תְּפִלָּה נְכַנסָת לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ לְהַתְּעַטֵּר, כָּמוֹ שְׁנָתְבָאָר.
בָּא וּרְאָה, בְּלֵ אַלְוּ שְׁמַתְּפִלְלִים תְּפִלּוֹת
תְּפִלּוֹת וּמִקְדְּשִׁים בְּאָתוֹן זְמָן שְׁמַתְּפִלְלִים
וּמִקְדְּשִׁים אַתְּ רְבוּנָם בְּרַצְוֹן שְׁלָם,

וְתָא חַי בְּתִיב, (משלוי כח) גּוֹזֵל אָבִיו וְאָמוֹ וְאֹמֵר אֵין
פְּשֻׁעַ חֲבֵר הַוָּא לְאִישׁ מִשְׁחִית. וְהָא אָזְקָמָוָה,
בְּגַיְן דְּמָנָע בְּרַכָּאָן דְּקִוְּדָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, דְּאַיְהָ
אָבִיו. בְּמָה דְּכַתִּיב, (דברים לב) שָׁאַל אָבִיךְ וְיִגְדֵּךְ.
וּבְתִיב (משלוי כט) יִשְׂמַח אָבִיךְ. וְאָזְקָמָוָה.

חֲבֵר הַוָּא לְאִישׁ מִשְׁחִית, מִאן אִישׁ מִשְׁחִית. דָא
אַיְהָ הַהּוָא אִישׁ, דְּפָגִים לְסִיחָרָא. וְאַקְרֵי
(משלוי טז) אִישׁ תְּהִפּוֹכוֹת. (תהלים קט) אִישׁ לְשׁוֹן. (בראשית כה)
אִישׁ יוֹדֵעַ צִיד אִישׁ שְׁדָה. וְהָא אַיְהָ אִישׁ מִשְׁחִית,
דְּהָא אַיְהָ מָנָע בְּרַכָּאָן מַעַלְמָא. אַזְּפֵת הַכִּי, מִאן
דְּמָנָע בְּרַכָּאָן מַעַלְמָא, חֲבֵר הַוָּא לְהָאִי אִישׁ
מִשְׁחִית בְּדַקְאָמָרָן. וְדָא הַוָּא רָזָא, בְּגַיְן דְּאַצְטְּרִיךְ
לִיה לְבֵר נֶשׁ לְבַרְכָּא לְקִוְּדָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, וְלִצְלָאָה
צְלוֹתָא בְּדַקָּא יָאָות. בְּגַיְן דְּיִתְּבְּרֵךְ שְׁמִיה קְדִישָׁא,

---

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

שְׁפָמָגִים בַּיּוֹם עַל יִשְׂרָאֵל לְהִוָּת עַמָּהּ
חֲבָרִים. וְלֹא בְּלִילָה בְּאוֹתָם וּבְלִילָה בְּאוֹתָם
הָאֶחָדִים שָׁאוֹמְרִים שִׁירָה בְּלִילָה.
וְבָא רְאֵה, בְּתֻוב (משלוי כח) גּוֹזֵל אָבִיו
וְאָמוֹ וְאֹמֵר אֵין פְּשֻׁעַ חֲבֵר הַוָּא לְאִישׁ
מִשְׁחִית. וְהָרִי פְּרִשּׁוֹת, מְשׁוּם שְׁמוֹנָע
בְּרַכּוֹתִיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שְׁהָוָא
אָבִיו, בְּכַתּוֹב (דברים לט) שָׁאַל אָבִיךְ וְיִגְדֵּךְ.
וּבְתֻוב (משלוי כט) יִשְׂמַח אָבִיךְ. וּבְרִשּׁוֹת
חֲבֵר הַוָּא לְאִישׁ מִשְׁחִית, מֵי הָאִישׁ

וַיַּתְהַכֵּר בְּאֶלְיָזָר חֶבְרִין קְדִישָׁין, וְלֹא יִפְגּוּם צְלׂוֹתָהּ. בְּגַיּוֹן דִּימְנָע בְּרַכָּאָן מַעַלְמָא, וַיַּתְהַכֵּר בְּהַהְוָא חֶבְרִין אִישׁ מִשְׁחִית דָאִיהוּ מַגְעָן בְּרַכָּאָן מַעַלְמָא, וְגַרְים מַוְתָּא לְכָלָהוּ.

כתיב (דברים י"ח) זְהֹבֵר חֶבְרִין, מַאי זְהֹבֵר חֶבְרִין. הַהְוָא מַאֲן דָּזְוֵיל בְּתַר סְטָרָא אַחֲרָא, וְחַרְשָׁ חֶרְשִׁין, אִיהוּ מַשְׁךְ עַלְיהָ רַוְחָא אַחֲרָא מַסְאָבָא, וַיַּתְהַכֵּר בְּהַהְוָא חֶבְרוֹתָא דְהַהְוָא חֶבְרִין רַע, וְשָׁאָרִי בְּחֶבְרוֹתָא בְּהַדִּיה, הַהְוָא חֶבְרִין אִישׁ מִשְׁחִית. אֲמַאי אַקְרֵי חֶבְרִין. בְּגַיּוֹן דִּבְשֻׁעָתָא דָאַתְּיִלְיד בָּר נְשָׁ אַתְּחֶבְרִר עַמְיהָ. וַתְּדִיר קִיְמָא בְּהַדִּיה חֶבְרִין. לְבָתָר, אַתְּהַפֵּךְ לִיהְוָה חֶבְרִין, אִישׁ מִשְׁחִית.

וְהַכְּבִי אֵית בְּסְטָרָא דְקָדוֹשָׁה, בְּסְטָרָא דִימְנָא, חֶבְרִין טֹוב, דַעֲבֵיד טִיבוֹ עַמְיהָ דָבָר נְשָׁ בְּעַלְמָא

לשון הקודש

הַחֶבְרִים הַקָּדוֹשִׁים הַלְּלוּ וְלֹא יִפְגּוּם אֲתָה בָּאוּתָהּ חֶבְרוֹת שֶׁל אָתוֹן חֶבְרִין רַע, תְּפִלְתָּה, מִשּׁוּם שִׁימְנָע בְּרַכּוֹת מַהְעוֹלָם וַיַּתְהַכֵּר עִם אָתוֹן חֶבְרִין אִישׁ מִשְׁחִית. וְלֹטָה נִקְרָא חֶבְרִין? מִשּׁוּם מַגְעָן בְּרַכּוֹת מִן הַעוֹלָם וְגַרְם מַוְתָּא לְכָלָם. **כתיב** (דברים י"ח) זְהֹבֵר חֶבְרִין. מַה זה וְתַהְבֵר חֶבְרִין? אֲתוֹת מַי שָׁהָוָה הַוְּלָד אַחֲרָה? זְהֹבֵר אֲתוֹת מַי שָׁהָוָה הַוְּלָד אַחֲרָה? וְקַה יִש בְּצֵד הַקְּדָשָׁה, בְּצֵד הַיְמִינָה, חֶבְרִין טֹוב, שְׁעוֹשָׁה טֹוב עִם הָאָדָם בְּעוֹלָם תֹּהַ

דין ובעלה מְאַתָּה. ואלון חברים קיימי תדריך עליה דבר נש, בחברותא חדא, לשיזבא ליה, ולאננא עליה, ולמְהוּי עמייה חברים, לך דשא שמاء דמאריהן, ולזופרא ולשבחא קמייה תדריך.

מאlein נפקין (דף ר"ג ע"ב) ארבע סמכין אחרים, לאינון טיריסר דקאמאן, הגי חברים. ואלון אינון קיימי לגבי אינון דעתין עיטה לאבא שא לאצדיקיא. אף על גב דלא עברי, ופלקי ואודעי מלאה לעילא, ובטלי לההיא עיטה, ואלון אקרים אראלים ואף על גב דבלחו אתרמנון לדא, כל חד וחד אתרמנא ואתרפקד על מלון ידייעאן. ותחות אלון לית לו נחשבנה.

אלון ארבע קאים לאשכחא עליהו דישראל. ואלון

לשון הקידוש

ובעלם הבא, והחברים הלו עמדים תמיד על האדם בחברות אחת להצילו ולהגן עליו ולחיות עמו חברים, לקdash את שם רבונם ולזופר ולשבח לפניו תמיד. ואלו יוצאים ארבעה תומכים אחרים לאותם השנים عشر שאמרנו, החברים הלו. ואלו הם עמדים לאותם שוניינים עצה להזיק לאזרקים. אף על גב שלא

רבים ירועים, ותחת אלו אין להם חשבון.

אֲקָרוֹן תְּרֵבִים, בָּמָה דָּאָתָּ אָמֵר (שיר השירים ב) מֵצִיאֵן מִן הַחֲרֵבִים. שֶׁמְאָ דָאַלֵּין אֲרַבָּע דָאֲקָרוֹן תְּרֵבִים, עִגְּגָא"ל. עִירִי"ה (נ"א עורי"ה). עַרְיאָא"ל. יְהִירָא"ל.

עִגְּגָא"ל, אַיְהוּ קָאִים לְסֶטֶר מִזְרָחָת, וְדָא קִיְמָא לְאַשְׁגַּחָא עַל כָּל אַיְנוֹ דְעַבְדִּין עַזְבָּדִין טָבִין, וְעַל כָּל אַיְנוֹ דְמַחְשָׁבִי מַחְשָׁבָה דְמִצְוָה, אַף עַל גַּב דָּלָא יְכַלֵּי לְמַעַבָּד.

עִירִי"ה, קִיְמָא לְסֶטֶר דְרוּם. וְדָא קִיְמָא לְאַשְׁגַּחָא, לְכָל אַיְנוֹ דְמַנְחָמִי לְמַסְבָּנָא, אוֹ דְצַעְרִי לְבִיְהוּ עַלְילָה, אַף עַל גַּב דָּלָא יְכַלֵּי לְמִיהָב לִיה. וְלֹאַיְנוֹ דְאַזְלִי לְאוֹרְחָה דְמִצְוָה. וְלֹאַיְנוֹ דְעַבְדִּי חַסְדָּעַם מַתִּים. וְאַיְהוּ קִיְמָא קִיְמָא דְאַמְתָה. וְהָאִי אַתְמָנָא לְאַדְבָּרָא לִיה לְעִילָּא, וְלֹאַחֲקָא דִיּוֹקְגִּיה לְעִילָּא, לְאַעֲלָא לִיה לְעַלְמָא דְאַתִּי.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

יְכֹלִים לְעַשׂוֹת.

עִירִי"ה עוֹמֵד לִצְדֵּק דְרוּם, וַיְהִי עוֹמֵד שְׁמוֹת אֶלְיוֹ דְאַרְבָּעָה שְׁנָקְרָאִים תְּרֵבִים: עִגְּגָא"ל. עִירִי"ה. עַרְיאָא"ל. יְהִירָא"ל. גַּב שָׁאִים יְכֹלִים לְתַתְהִילוֹ. וְלֹאָתָם עוֹמֵד לְהַשְׁגִּיחָה עַל כָּל אַוֹתָם שְׁמָנָחָמִים אַתָּה עִגְּגָא"ל. הַעֲנִי אוֹ שַׁיִשׁ בְּלֵבָם צַעַר עַלְיוֹן, אַף עַל שְׁנָאָמָר (שיר השירים ב) מֵצִיאֵן מִן הַחֲרֵבִים. עִירִי"ה עוֹמֵד לִצְדֵּק מִזְרָחָת, וַיְהִי עוֹמֵד שְׁמָנָחָמִים אַתָּה עַל כָּל אַוֹתָם שְׁעוֹשִׁים מְעֻשִׁים טוֹבִים, וְעַל כָּל אֶלְיוֹ שְׁחוֹשָׁבִים מַחְשָׁבָה שֶׁל מִצְוָה, אַף עַל גַּב שֶׁל

עֲרִיאָל, קִימָא לְסֻטָּר צָפּוֹן. וְדָא קִימָא
לְאַשְׁגָּחָא לְכָל אַינְזָן דְּחַשְׁיבָּו לְמַעַבָּד
בִּישָׁין, וְלֹא עַבְּדִי. או בְּעָאן לְמַחְטִי, וְאַתָּו לְמַעַבָּד,
וְאַתְּקָפָ בִּיצְרִיה וְלֹא עַבְּיד.

יְהִירָאָל, קִימָא לְסֻטָּר מַעַרְבָּד. וְהָאי קִימָא
לְאַשְׁגָּחָא לְכָל אַינְזָן דְּלָעָאן
בָּאוּרִיתָא. וְעַיְלִי בְּנֵיהוּ לְמַלְעֵי בָּאוּרִיתָא לְבַיִ
רָב. וְלֹכֶל אַינְזָן דְּמַסְתָּבָלִי עַל מַרְעָה, פְּרָד אַיְחָוּ בְּבַיִ
מַרְעִיה. וְאַשְׁגָּחָא עַלְיָה, וְאַזְדָּעָו לִיה דִּיסְתָּבָל בְּחוּבוֹי
וּבְעוֹבָדוֹי, וִיתּוּב מְגִינְיוּהוּ לְמַאֲרִיה. בְּגַיְן דְּכָל מְאַזְנָן
דִּישְׂתָּדֵל בְּהַהְוָא מַרְעָה, דִּיסְתָּבָל בְּעוֹבָדוֹי, וִיתּוּב
בְּתִיּוּבָתָא קָמִי קְדֵשָׁא בָּרוּךְ הוּא, אַיְחָוּ גְּרִים לִיה
לְאַשְׁתָּזְבָּא, וְלֹא תָּבָא לִיה רֹזְחִיה.

לשון הקודש

הָרָב, וְלֹכֶל אַוְתָּם שְׁמַסְתָּבָלים עַל חֹלָה
כְּשֻׁהָא בְּבֵית חָלוּז, וּמְשִׁגְיָחִים עַלְיוֹ
וּמוֹדִיעִים לוֹ שִׁיתְבּוֹנָן בְּחַטָּאוֹ וּבְמַעַשָּׁיו
וּיְשֻׁוּב מִהָּם לְרֹבּוֹנוֹ. מְשׁוּם שְׁכָל מֵי
שְׁפָשְׁתָּדֵל עַם אָתוֹ חֹלָה, שִׁיסְתָּבָל
בְּמַעַשָּׁיו וּיְשֻׁוּב בְּתִשׁוּבָה לְפָנֵי דָקְרוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא, הוּא גּוֹרָם לוֹ לְהַגְּזִיל וּלְהַשְׁיבָּ
לוֹ אֶת רֹוחוֹ.

עֲרִיאָל עוֹמֵד לִצְדָּק צָפּוֹן. וְזָה עוֹמֵד
לְהַשְׁגִּיחָה עַל כָּל אַוְתָּם שְׁחַשְׁבָּו לְעַשׂות
רָעוֹת וְלֹא עַשׂו, אוֹ רֹצִים לְחַטָּא וּבָאוּ
לְעַשׂות, וְהַתְּזַעַק בִּיצְרוֹ וְלֹא עַשׂה.

יְהִירָאָל עוֹמֵד לִצְדָּק מַעַרְבָּד, וְזָה עוֹמֵד
לְהַשְׁגִּיחָה עַל כָּל אַוְתָּם שְׁעוֹסְקִים בְּתֹרַה
וּמְגִנִּיסִים בְּנֵיהם לְלִמּוֹד תּוֹרָה לְבִתְּהָרָה

וַעֲלָל דָא בְּתִיב (טהילים מא) **אֲשֶׁרִי מִשְׁבֵּיל** אֶל דֶל
בַּיּוֹם רְעֵה יִמְלִטְהוּ יְיָ. מֵאַי בַּיּוֹם רְעֵה,
בַּיּוֹם רְעֵה **מִבְּعֵי** לֵיה. אֶלָּא בַּיּוֹם רְעֵה, בַּיּוֹם
דְּשַׁלְּטָא הַהוּא רְעֵה **לִמְיסָב** **נְשָׂמְתִיה**. **אֲשֶׁרִי**
מִשְׁבֵּיל אֶל דֶל, דָא הוּא **מִרְעֵה**. בִּמְה **דָאת** אָמַר,
(שמואל ב' יג) **מִדּוֹעַ** אַתָּה **כִּכְה** דֶל בּוֹ **הַמְּלָךְ**. וּבְגַין
כֵּה, בַּיּוֹם רְעֵה **יִמְלִטְהוּ** יְיָ.

וְאַלְיוֹן (ס"א אינון דמספכלי) **דְּאַיְנוֹ** **מִסְתְּבֵלִי** בְּהַהוּא
מִרְעֵה, **לְאַתְּבָא** לֵיה **מִחוּבוֹי** גַּבֵּי **קְרֵשָׁא**
בריך הַזָּהָר, בִּמְה **דָא** קִימָא
עַלְיהָ, **לְאַשְׁגַּחַת**. וּבַיּוֹם **דְּשְׁרֵיא** דִינָא עַל עַלְמָא,
יִשְׁתְּזִיב **מִגִּיה**, בִּמְה **דָאת** אָמַר בַּיּוֹם רְעֵה **יִמְלִטְהוּ**
יְיָ. יוֹמָא **דָא** תִּמְסֵר דִינָא **לְהַחִיא** רְעֵה **לְשַׁלְּטָא**
בֵיה (על עַלְמָא) **וּבְלַהּוּ** **אַלְיוֹן** **קִימֵי** **לְאַשְׁגַּחַת**. **וַעֲלָל** דָא
אַקְרֵזִין **חֲרֵבִים**.

לשון הקודש

וַעֲלָל וְהַ בְּתוּב, (טהילים מא) **אֲשֶׁרִי מִשְׁבֵּיל** **וְאַלְיוֹן** (אותם שמשפטכליים) **שָׁהֵם** **מִסְתְּבֵלִים**
בָּאוֹתוֹ חֹולָה לְהַשִּׁיבוּ **מַחְטָאָיו** אֶצְל
בַּיּוֹם רְעֵה? בַּיּוֹם רְעֵה **אַזְרִיךְ** **לְהִיוֹתָן**
אֶלָּא בַּיּוֹם רְעֵה – בַּיּוֹם **שְׁשׁוֹלְטָת** **אַזְתָּה**
רְעֵה **לְקַחְתָּה** **אֶת** **נְשָׂמְתָה**. **אֲשֶׁרִי** **מִשְׁבֵּיל**
הַדִּין **עַל** **הָעוֹלָם**, **יִגְּנַל** **מִפְּנָיו**, **בָּמו**
שְׁנָאָמֵר **בַּיּוֹם** **רְעֵה** **יִמְלִטְהוּ** הַזָּהָר.
אֶל דֶל – וְהוּ **חֹולָה**, **בָּמו** **שְׁנָאָמֵר**,
(שמואל-ב' יג) **מִדּוֹעַ** **אַתָּה** **כִּכְה** **דֶל** **בּוֹ** **הַמְּלָךְ**.
וּמְשֻׁוּם **כֵּה**, **בַּיּוֹם** **רְעֵה** **יִמְלִטְהוּ** הַזָּהָר.

בַּיּוֹמָא דָּרָאשׁ הַשָּׁנָה, כִּדְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָאִים
בְּדִינָא עַל עַלְמָא, וְהַזָּהָר סְטָרָא בִּישָׁא
אָתֵי לְאַסְטָרָה, כִּדְין מִתְכְּנֵפִי כָּל הַגִּי, וּקְיִמְןָן קָמִי
קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּכְדַי מִתְעַטְּרוֹן בְּלָהָנוֹ, וּקְיִמְןָן
קָמִי קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בְּהַזָּהָר זְמָנָא מִה בְּתִיבָּה,
מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוֹנוֹת מִצְיִץ מִן הַחֲרָבִים. מִצְיִץ:
כִּמְאוֹן דְּאַשְׁגָּה מִאַתָּר דְּקִיקָּה, דְּחַמְּיִי וְלֹא חַמְּיִי כָּל
מִה דְּאַצְטְּרִיךְ. וְלֹבֶתֶר, מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוֹנוֹת, אַתָּר
אַשְׁגָּחוֹתָא יְתִיר, דְּפָתָח פְּתָחִין לְרַחְמָא עַל בָּלָא.
וּכְדַי קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַשְׁגָּה עַל עַלְמָא, אַסְטָבָל
בָּאַלְיָן חֲלוֹנוֹת, וָבָאַלְיָן חֲרָבִים, וְחַיִם עַל בָּלָא.

וּכְדַי כִּדְין יִשְׂרָאֵל תְּקֻעֵין בְּהַזָּהָר שׁוֹפֵר וְאַתְעַר
מִתְתַּא הַזָּהָר קוֹל דְּגַפִּיק מִשׁוֹפֵר, כְּלִיל
מִאַשָּׁא וּמִיא וּרְזָחָא, וְאַתְעַבֵּיד מִפְלָא הַזָּהָר קוֹל,

לשון הקידוש

דָק, שְׁרוֹאָה וְלֹא רֹואָה כָל מִה שְׁצִירִיךְ.
וְאַחֲרֵיכֶה, מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוֹנוֹת, מִקּוֹם שֶׁל
הַשָּׁנָה יְתִירָה, שְׁפֹותָה פְּתָחִים לְרַחְםָה
עַל הַכְּפָל. וּבְשַׁהַקְדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ
עַל הַעוֹלָם, מִסְטָבָל בְּחֲלוֹנוֹת הַלְלוֹו
וּבְחֲרָבִים הַלְלוֹו, וְחַס עַל הַכְּפָל.

וְאַז, בְּשִׁישָׁרָאֵל תְּקֻעִים בְּאֹתוֹ שׁוֹפֵר
וּמִתְעַזֵּר לְמַעַלָּה אֹתוֹ הַקּוֹל שִׁיְצַא מִן
הַשׁוֹפֵר, כְּלִיל מַאֲשׁ וּמַים וּרוּת, וְגַעַשָּׁה
הַחֲרָבִים. מִצְיִץ, בְּמַי שְׁמַשְׁגִּיחַ מִפְּקוּדָה

נקראו חֲרָבִים.

בַּיּוֹם שֶׁל רָאשׁ הַשָּׁנָה, בְּשַׁהַקְדוֹשָׁ בָּרוּךְ
הָוּא עוֹמֵד בְּדִין עַל הָעוֹלָם וְאַזְוֹ צָדֵק
הָרָע בָּא לְהַשְׁטִין, אוֹ מִתְכְּנָסִים כָּל אֱלֹהִים
וּעוֹמְדים לִפְנֵי הַקְדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא. וְאַז
מִתְעַטְּרִים כָּלִים וּעוֹמְדים לִפְנֵי הַקְדוֹשָׁ
בָּרוּךְ הוּא. בָּאָתוֹ זְמָן מִה בְּתִובָּה? שִׁיר
חֲשִׁים כָּמִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוֹנוֹת מִצְיִץ מִן
הַחֲרָבִים. מִצְיִץ, בְּמַי שְׁמַשְׁגִּיחַ מִפְּקוּדָה

בגין לא-תערא קול עלאה, דנפקא מגו ההוא שופר, דאייהו בגעונא דא, בליל באשא ובמיא ורזהא. בדין כריזא נפקא, ואבריז באלהו רקיעין, ואמר קול דודי הגה זה בא וגוי, משגיח מן החלונות מציען מן החביבים.

ובדין ידען כלהו, דהא קדשא בריך הוא חיים עליהו ישראל, ואמרי זבאיין אינון ישראל, דאית לון עיטה באראעה, בגין לא-תערא רחמי מלעילה, בדין כתיב (טהילים פט) אשרי העם יודעי תרוועה, יודעי תרוועה ודאי, (דף רנ"א ע"א) יודעי תרוועה: מתבררי האי תרוועה, דאייהו דין קשיין, אבלא אתהנו בה. זבאיין אינון ישראל בעלמא דין, ובעלמא דאתני, בגין דאיינון ידען ארחותי דקדושא בריך הוא, יודעי למתק בארכוז, וליחדא יהודא קדקא יאות.

לשון הקודש

מהכל אותו הקול, כדי לעורר קול עליזן, שייצא מתוך אותו השופר, שהוא במו זה, בול באש ומים ורות, או יויצא ברוז ומבריז בכל הרקיעים ואומר: קול הדודי הגה זה בא וגוי משגיח מן החלונות מציען מן החביבים.
ואז כלם יודעים שעורי מקודש ברוך הוא חס על ישראל, ואומרם: אשריהם

אלין חלונות, **ואلين** חרבים, קיימי כלחו לאחדא כל צלותין, דפלקון מטהה לעילא, **ולאשגחא** בהז, לאעלא לון קמי קדשא בריך הו. **יעל** דא כל בית הבנשת דלאו ביה חלונות, לאו אחר לצלאה ביה בדקא יאות.

זהא בית הבנשת לטהא, לךבל בית הבנשת דלעילא. בית הבנשת דלעילא דאית ביה חלונות כמה דאמرون, וכי נמי לטהא. לעילא בנשת הגדולה, אית ביה טריסר חלונות עלאיין, וכי נמי להאי בית הבנשת תטא. ובכלא קיימאן דא לךבל דא, בגין דעלמין קיימין אלין בגיןא דאלין, וקיידשא בריך הו סליק יקריה בכלא. **יעל דא** ביום רעה ימלטתו יי', בד שלטא היה סטרא בישא, ימלטתו יי'.

לשון הקורש

שלמעלה שיש בו חלונות,emo שאמרנו – בד גם למטה. למעלה בנשת הגדולה יש בה שנים עשר חלונות – בד גם לבית הבנשת התחתון. והכל עומדים זה בגדר זה, משומ שהועלמות עומדים אלו בגין של אלו, ובבוז הקדוש ברוך הו עולחה בכל. ועל כן, ביום רעה ימלטתו ה. בששולט אותו הצד הרע – ימלטתו ה.

לכתחבר ברכיו וליחד יהוד בראו. החולנות הלו וחותבים הלו, כלום עומדים לאלה את כל התפלות שעולות מלמטה למעלה ולהשיגת בהן, להנгинן לפניו הקדוש ברוך הו. ועל כן, כל בית בנשת שאין בו חלונות, איןנו מקום להתפלל בו בראו. שחררי בית הבנשת למטה בגדר בגין, בית הבנשת שלמעלה.

בְּגִוְנָא דָא, האי מִמְנָא יְהִירָא"ל, קִיְמָא עַל כָל
אִינּוֹן דְחִיכִיסִי עַל מִסְבֵנִי, בָמָה דָאָת אָמֵר
אֲשֶׁרִי מִשְׁכֵיל אֶל דָל. וּבְגַין דָא כָלָא קִיְמָא
בְהִיכְלָא דָא, וְהִיכְלָא דָא אֲתַכְלִיל בְהִיכְלָא אֲחַרָא
רְבִיעָה, דְתִפְנֵן הוּא גָזִין וְדִיגַין לְכָלָא. וּבָאָה
חוֹלְקִיה מִאן דִידֻעַ גָנוֹי דְמִאָרִיה, לִיחְדָא לִיה,
וְלִקְדְשָׁא שְׁמִיה דְמִאָרִיה תְדִירָא, לִמְזַכִּי לִיה
בְעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאָתִי.

(היכל הזכות גבור'ה)

הִיכְלָא רְבִיעָה. **הִיכְלָא** דָא, דִי קְדֵשָׁא בְרִיךְ
הָוּא אֲשֶׁתְמֹודֵע שׂוֹלְטָנִיה בְאָרָעָא
בְגִינִיה. וְדָא אַיְהוּ **הִיכְלָא**, דַקִיְמָא לְמִטְרָ
אָרְחוֹי דְאוּרִיתָא. דָא **הִיכְלָא** אֲקָרֵי דִזְכָות,
דִבְיה אֲתַדְנוּ כָל דִינֵין דְעַלְמָא, וְכָל זְבִין, וְכָל
חוֹבֵין, וְכָל עָזְבָשִׁין, וְכָל אָגָר טָב, לְאִינּוֹן דְגַטְרִי
פָקוּדי אָוּרִיתָא.

לשון הקודש

בָמֹזְכָן, הַמִּמְנָה הַזָּהָר יְהִירָא"ל עוֹמֵד עַל
כָל אוֹתָם שְׁתִיסִים עַל עֲנֵנִים, בָמֹזְ
שָׁנָאָמֵר אֲשֶׁרִי מִשְׁכֵיל אֶל דָל, וּבִשְׁכֵיל
זֶה הַפְלָעָה עוֹמֵד בְהִיכְלָל הַזָּהָר, וְהִיכְלָל הַזָּהָר
נְכָלָל בְהִיכְלָל אחר רְבִיעִי, שְׁשָׁם הַמִּ
הַגְּנוּרוֹת וְהַדְּגִינִים לְכָל. אֲשֶׁרִי חַלְקוּ שָׁלָ
מִ שְׂיוּדָע אֶת גָנוֹי רְבּוֹנָה, לִיחְדָו וּלְקַדְשָׁ

הַיְבָל דָא דִזְכּוֹת, **מִשְׁנֵיָא** מִכֶּל שָׁאָר הַיְבָלִין, וְהָאֵי הַיְבָלָא, בְּלִילָן בֵּיה אֶרְבָע הַיְבָלִין, **מִשְׁנֵיָן** דָא מִן דָא, וּבְלָהו חֶד הַיְבָלָא. בְּהַיְבָלָא דָא אִית רֹוחָא חֶדָא, דָאָקָרִי זָכוֹת אֵל. וְהַיְבָלָא דָא אָקָרִי עַל שְׂמִיה זָכוֹת, וְהָאֵי אֵיתָו אֵל. וְהַבָּא אֲתָדָנוּ כָל דִינֵין דָעַלְמָא, וְהָאֵי אֵיתָו רָזָא דְכַתִּיב, (תהלים ז) וְאֵל זָעַם בְּכָל יוֹם.

אֶרְבָע הַיְבָלִין, **אֶרְבָע** אֵלֵין דָאֵינוֹ בְּהַיְבָלָא דָא, דָא לְגֹזֶן מִן דָא, בְּלָהו בְּלִילָן דָא בְּדָא, וּבְלָהו חֶד הַיְבָלָא, וָאָקָרִי זָכוֹתָא. **אֶרְבָע** הַיְבָלִין אֵלֵין, אִית לְהֹו פְתִיחָין. חֶד מִמְנָא עַלְאָה דְקִימָא לְבָר לְפִתְחָא קְדֻמָּה דְהַיְבָלָא דָא, סְגַנְנֵיָה שְׂמִיה, וְעַל שְׁמָא דָא, אִית מִמְנָא אַחֲרָא לְסִטְרָא אַחֲרָא דְשִׁמְאָלָא, דְגַטְלָל דִינֵין בְּהַחְזָא הַיְבָלָא דִילִיה.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶש

נדוגנים בְּלִינְיָה הָעוֹלָם. וְהָוּ סָוד הַפְּרוֹתּוֹב, (תהלים ז) דִינֵי הָעוֹלָם. וְהָוּ סָוד הַזְּבִיוֹת וּבְלִינְיָה הַחֲטָאים וּבְלִינְיָה, וּבְלִינְיָה טָוב לְאוֹתָם שְׁשֹׁמְרִים אֶת מִצּוֹתָה תְּתוֹרָה. הַיְבָל הַזְּבִיוֹת הָזָה מִשְׁנָה מִכֶּל שָׁאָר הַיְבָלִות, וְהַיְבָל הָזָה בְּלָוִלים בּוּ אֶרְבָעָה הַיְבָלִות מִשְׁנָים וְהָזָה, וּבְלָוִלים אֶחָד. בְּהַיְבָל הָזָה יְשָׁרָה אֶחָת שְׁנָקְרָאת זְבוֹת אֵל. וְהַיְבָל הָזָה נְקָרָא עַל שְׁמוֹ זְבוֹת, וְהָוּ אֵל. וְכָאן נְדוּגִים בְּ

לֹא תַעֲרֵא לְמַעַבֵּד בְּעַלְמָא. וּבְגַין דָּגְטִיל מִנִּיה,
אֲקָרֵי עַל שְׂמִיה, סְגַנְגִי"ה. וַאֲיוֹ שְׁלִיט עַל הַהוּא
אָסְכָּר"א דְּרַבִּי.

וְהַאי מִמְּנָא עַלְאָה סְגַנְגִי"ה, בְּדַ גְּטִיל דִּינָא,
אֲבָרִיז לְאַיְנוֹ מִמְּנָן דָּקִימִין עַל תְּרִיסָר
פִּתְחִין, וְאַיְנוֹ בְּרוֹזִין דָּמָכָרִיז בָּל אַיְנוֹ דִּינָן,
דְּאַתְּהָנוּ מַהִיכָּלָא דִזְבוֹתָא דָא.

רוֹחָא דָא דָגְטִיל כְּלָא, דְּאֲקָרֵי זִכּוֹת אַל
דָּקָאמָרָן, כְּלָא בְּלִיל בִּיה. מִנִּיה נְפֻקָּה
שְׁבָעִין גְּהֹרִין נְצִיצִין, וְכָלָהו בְּעַגּוֹלָא קִימִיא, בְּגַין
לְאַחֲזָה דָא בְּדָא דָלָא אַתְּבָסִי דָא מִן דָא. כָּל
זִכְּרִין, וְכָל עָזְנִשִּׁין, וְכָל דִּינָן, קִמֵּי כָּלָהו גְּהֹרִין
אַלְיָן קִימִיאן.

מהיכל חוכות הוה.
ריזה זו שנותלה הכל, שנקראת זכות
א"ל שאמרנו, הכל בלויל בה. ממנה
ויצאים שבעים אורות נוצצים, וכולם
עומדים בעגול כדי להראות זה בזה
שלא מקרים זה מזה. כל הוכחות וכל
הענשים וכל הדינים, לפני כל האורות
האלוי עומדים.

אחד לצד האחד של השמאלי, שנוטל
динים באותו ההייל שלו לעורר
ולעשות בעולם. ומשום שנוטל ממנה,
נקרא על שמו – סְגַנְגִי"ה. והוא שולט
על אותו אָסְכָּר"א של תינוקות.
והמגילה העליון הוה סְגַנְגִי"ה, בטעות
דין, מכרייז לאוותם המגנים שעומדים
על שניים עשר הפתחים, ואוותם הברושים
שפְּמָכְרִיזים על כל אוותם הדינים שנדרשו

מְנִיחָהוּ נְפָקֵי תְּרִין גְּהֹרִין, דְּקִימִי קְמִיחָהוּ תְּדִיר.
וְאַלְיוֹן שְׁבָעֵין גְּהֹרִין, וְתְּרִין גְּהֹרִין דְּקִימִי
קְמִיחָהוּ, אַינְזָן לְגֹן בְּאַמְצָעִיתָא דְּהִיכְלָא. וְעַל רְזָא
דְּהִיכְלָא דָא בְּתִיב, (שיר השירים ז) **שִׁירְךָ אָגָן הַסְּפָהָר אַל**
יְחִסְפֵּר הַמְּזָג.

לְקִבְּלָה אַינְזָן נְפָקֵי שְׁבָעֵין וְתְּרִין גְּהֹרִין אַחֲרָנִין,
מְסֻטְּרָא דִימִינָא. וְשְׁבָעֵין וְתְּרִין גְּהֹרִין
אַחֲרָנִין, **מְסֻטְּרָא דְשָׁמָאלָא.** וְאַלְיוֹן קְרָמָאי אַינְזָן
פְּגִימָאי לְגֹן, **בְּאַמְצָעִיתָא דְּהִיכְלָא.** **לְקִמֵּי גְּהֹרִין**
אַלְיוֹן, **עַלְיוֹן בֶּל זְבוֹן וּבֶל חֹבֵין לְאַתְּדָפָאָה.** **בֶּל**
עוֹבְדִין דְעַלְמָא, **מְאַלְיוֹן פְּגִימָאי נְפָקֵי.** **אַשְׁתְּכָחוּ בֶּל**
גְּהֹרִין דְנְפָקֵי מְרוֹחָא דָא עַלְאָה, **מְאַתָּן וּשִׁית סְרִי**
גְּהֹרִין, וּבְלָחֵי בְּלִילָן בְּרוֹחָא דָא.

לשון הקודש

מהם יוצאים שני אורות שעומדים לפנים תמיד. ושביעים האורות הללו
 בראשונים הם פנימיים לפנים באמצע
 ההיכל. לפניו האורות הללו נקבעים כל
 להזך אמצע ההיכל. ועל סוד ההיכל
 הvae בראוב, (שיר השירים ז) שירך אגן הספר
 גמצאו שבכל האורות שיווצאים מהרוח
 העליונה הו - מאותים וששה עשר
 אורות, ובולם בלולים ברוחם ושניים
 אחרים מצד הימין, וسبعين ושניים
 בנגד אלו יוצאים שבעים ושניים אורות

אל יחסר המזג.

אִינְזָן תְּרִי נְהֹרִין, דְקִיעִימִי קְמִי אִינְזָן שְׁבָעִין, אִינְזָן
סְהִירִי סְהִדּוֹתָא תְּרִיר, וּכְתִּבְיִ פְּתִיקִי דִּינָא
דִּזְבוֹ אֹז דְחֹבֶה. אַלְיִן שְׁבָעִין אִינְזָן גּוֹרִין גּוֹרִין
וּבְיִגְיִן דִּינָן. וּכְלִ דִּינָן דַעַלְמָא הָן לְטָבִ הָן לְבִישָׁ
הָכָא אִיחּוֹ.

רוֹחָא דָא, דָאִיהוּ זְבוֹת אַל בְּקָאָמָרָן, בִּיה
רְשִׁימָין תְּלִתְאַתְּזָן, דְמַתְדְּבָקָן בִּיה
מְלֻעִילָא, דָאִינְזָן יְהִזְוּ. וְהָא אָזְקִימָנָא דְכָר אַלְיִן
אַתְּזָן מְתַדְּבָקָן בְּהָאִי אַתְּרָ, (דף רנ"א ע"ב) דְאַתְדְּבָקָוֹתָא
דְדָבָרָא בְּנוֹקְבָא. כְּדַיְן אַתְרִשְׁימָוּ בְּהָאִי רְוָחָא,
אִינְזָן אַתְּזָן. וְהָכָא אָמָר דָוֵד, (תהלים צד) וְאֱלֹהִי לְצִוָּר
מְחַסִי. רְזָא דְרוֹחָא דָא דְאַקְרִי אַל וְרְזָא דָאִינְזָן
אַתְּזָן דְרִשְׁימָין בִּיה, דְאַקְרָזִין יְהִזְוּ, אַלְיִן תְּלִתְאַתְּ
סְטְרִיְן דְגַהְוָרִין דְקָאָמָרָן.

לשון הקודש

אותם שני האורות שבעודם לפני בארכנו, שבאשר האותיות הללו נרכבות
אותם השבעים, הם מעדדים עדות במקום הווה של התרכבות הובר
תמיד, וכותבים פתקי דין של זבות או בנקבה, או גרשומות ברוח הו אותן
האותיות. וכן אמר הו, (תהלים צט) של חובה. אלו השבעים הם גורמים
גורות וריגים דינים. וכל דיני העולם, הן
שנקראת אַל, וסוד אותן האותיות
שרשותם בה, שנקראות יְהִזְוּ, אלו
שלושת האזרדים של האורות שאמרנו.
שנרכבות בה מלמעלה, שהן יְהִזְוּ. ובריה

אִינּוֹן תָלַת בְּתֵי דִינֵין, דְמִתְפָלָגִי בְדִינֵינוֹן אַחֲרֵנוֹן,
בְמִילִי דְעַלְמָא, בְעוֹתָרָא, בְמִסְכָנוֹ, בְמִרְעֵין,
בְשַׁלְימֹן, דְאִינּוֹן אַרְבָע הַיְכָלִין דְאִינּוֹן מַתְקָנוֹ לְכָל
אִינּוֹן אַחֲרֵנוֹן, תְרֵין הַיְכָלִין לְאַלְיָן תְרֵי סְטָרֵי גְהֻוָרֵין
אַחֲרֵנוֹן, וְחַד הַיְכָלָא לְכָל אִינּוֹן מָאֵרִי דְעַיְנֵין,
דַעֲבָדִי חַוְשָׁבָנָא מִכָּל עַזְבָדִין דְעַלְמָא. וְחַד הַיְכָלָא,
לְסּוֹפְרֵין אַחֲרֵנוֹן, דִי תְהֹות אַלְיָן קְדָמָאי בְגַנְמָאי.
אַלְיָן אַרְבָע הַיְכָלִין, בְלִילָן בְהַיְכָלָא דָא, דַאֲקָרֵי עַל
שָׁמָא דַהָאֵי רַזְחָא זְבוֹתָא, בְדַקָאמָרָן.

בְכָל פְתָחָא וּפְתָחָא דְאַלְיָן הַיְכָלִין, אִית מִמְנָא
חַד, בְפְתָחָא קְדָמָה אִית מִמְנָא חַדָא,
דְשָׁמִיה אֲקָרֵי גַזְרִיאָל. (לְפְתָחָא קְדָמָה דְשָׁמִיה רְכָלָא סְנָסִינָה
רְמִינָה נְטִילָה) הָאֵי מִמְנָא אַחֲרָא, הַהּוֹא מִמְנָא אַיְדוֹ
לְגַלְאָה דִינֵין, דְאַתְדָנוֹ וְאַתְגָזָרוֹ לְהַהּוֹא מִמְנָא

לשון הקודש

אָתָם שָׁלַשָת בְּתֵי דִין שְׁנַחְלָקִים
בְדִינֵינוֹן אַחֲרִים בְדִבְרֵי הָעוֹלָם; בְעַשָר,
בָעֵנִי, בְמִחְלוֹת בְשִׁלְמוֹת, שְׁהָם אַרְבָעָה
הַיְכָלֹות שְׁמַתְקָנִים לְכָל אָתָם אַחֲרִים,
שְׁנִי הַיְכָלֹות לְאַלְהָ שְׁנִי הַצְדָרִים שְׁל
אוֹרוֹת אַחֲרִים, וְהַיְכָל אַחֲרָה לְכָל אָתָם
בָעֵלי הַעֲנִינִים שְׁעוּשִׁים חַשְׁבָוֹן מִכָּל
הַמְעָשִׁים שְׁל הָעוֹלָם. וְהַיְכָל אַחֲרָה
לְסּוֹפְרִים אַחֲרִים שְׁתַחַת אַלְו הַרְאָשָׁונִים